

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

4.12.2022 – 2. adventtisunnuntai

Kuninkaasi tulee kunniassa

Tekstit

Psalmi Ps. 80:15 – 20

1. lukukappale Jes. 35:3 – 6

2. lukukappale Hepr. 10:35 – 39

Evankeliumi Luuk. 12:35 – 40

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ma 5.12.

klo 18.30 Luther Bells **Regent St.**

Ti 6.12.

klo 19.00 Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 7.12.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St.**

To 8.12.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Su 11.12.

klo 10.00 Kauneimmat Joululaulut jumalanpalvelus **Voima**

klo 14.00 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

La 17.12

klo 15.00 Joululauluja ja riisipuuro **Regent St.**

Psalmi: Ps. 80:15 – 20

Jumala, Sebaot, katso jälleen meihin taivaastasi, katso meitä! Ota hoitoosi tämä viiniköynnös, taimi, jonka oikealla kädelläsi olet istuttanut itseäsi varten, lapsi, jolle sinä olet antanut voiman. Menehtykööt uhkaavan katseesi alla ne, jotka ovat sen polttaneet ja pirstoneet! Mutta suojatkoon sinun kätesi palvelijaasi, joka on oikealla puolellasi, ihmislasta, jolle sinä olet antanut voiman. Me emme käänny sinun luotasi pois. Anna meidän elää, me huudamme sinun nimeäsi. Jumala, Herra Sebaot, auta meidät ennallemme, anna meidän nähdä kasvojesi valo, niin me pelastumme.

1. lukukappale: Jes. 35:3 – 6

Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet, sanokaa niille, jotka sydämessään hätäilevät: ”Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Kosto lähestyy, tilinteon hetki. Jumala itse tulee ja pelastaa teidät.” Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla.

2. lukukappale: Hepr. 10:35 – 39

Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut. Onhan sanottu näin:

– Vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, niin tulee se, jonka on määrä tulla, eikä hän viivyttelä. Kun vanhurskas palvelijani uskoo, hän saa elää, mutta jos hän luopuu, en häntä hyväksy.

Me emme ole niitä, jotka luopuvat ja joutuvat tuohon, vaan niitä, jotka uskovat ja pelastavat sielunsa.

Evankeliumi: Luuk. 12:35 – 40

Jeesus sanoo:

”Pitäkää vaatteenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkuttaa. Autuaita ne palvelijat, jotka heidän herransa palatessaan tapaa valvomasta! Totisesti: hän vyöttäytyy, kutsuu heidät pöytään ja jää itse palvelemaan heitä. Autuaita nuo palvelijat, jos hän tapaa heidät näin valvomasta, tulipa hän ennen sydänyötä tai sen jälkeen!

Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, minä yön tuntina varas tulee, hän ei antaisi murtautua taloonsa. Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

Saarna **Pastori Johanna Porkola**

Adventti-sana merkitsee tuloa. Adventinaika on tulon odottamisen aikaa. Odotamme joulua; siitä kertoo omalla tavallaan adventtikynttilät. Sunnuntai sunnuntailta palavien kynttilöiden määrä lisääntyy. Tänään palaa kaksi kynttilää, on toinen adventti.

Odottamisesta puhuu myös esillä oleva raamatunkohta. Vertauskuvat ovat melko kummalliset, Jeesus on isäntä ja sitten häntä verrataan murtovarkaaseen. Ensimmäisessä palvelijat, orjat odottavat isäntää kotiin. Kun tämä kolkuttaa ovella, se on avattava. Jeesus tulee kun sitä vähiten odotamme. Viime sunnuntaina nöyränä, rauhan ruhtinaana, tänään kuninkaana. Jumalan valtakunta murtautuu maailmaan kun sitä vähiten odotamme. Evankeliumiteksti muistuttaa 10 morsiusneidosta Valvomisen sunnuntaina. Tekstin pääpain ei ole tulijassa vaan odottajissa.

Isä meidän– rukouksessa pyydämme: *tulkoon sinun valtakuntasi*. Varmaan voimme ajatella, että asia ei liiemmästi kiinnosta aikamme ihmistä. Mutta kuitenkin. Tulevat asiat kiinnostavat meitä. Moni miettii lähiaikoja. Iskeekö taas lama? Miten selviämme? Tai sitten, miten ilmasto muuttuu. Miten elämän olosuhteet muuttuvat. Joskus varmaan jokainen miettii, miten kauan elämä jatkuu. Miten ihmiskunta selviää? Säilyykö rauha? Milloin minä kuolen? Ei ollenkaan mukava kysymys. Tulevaisuuteen liittyviä kysymyksiä onkin aika lailla. Useimmat meistä haluaisivat nähdä tulevaisuuteen. Pelkkä tulevaisuuden odottaminen ja arvuuttelu tyydyttää kuitenkin vain meidän uteliaisuuden haluamme. Jumalan valtakunnan odottamisessa on kysymys muusta. On kysymys siitä, että Jumalan oikeudenmukainen ja pyhä tahto voisi toteutua nähtävällä tavalla. Ei siis ole kysymys salaperäisistä tai merkillisistä asioista. Kristus tulee palauttamaan sorretuille oikeuden köyhille arvokkuuden ja toisaalta ihmismielihaluaa, koska on armoton, että paha saa palkkansa. Mutta se kuitenkin on Jumalan asia, ei meidän asiamme mieltä. Meidän tulee olla valmiit vyötettynä, jolla tarkoitetaan lähtövalmiutta, pikät hameenhelmat kun eivät saa jäädä jalkoihin lähtiessä. Kuva liittyy tietenkin siihen vaatemuotiin, joka Raamatussa tavataan. Mekot olivat niin miehillä kuin naisillakin.

Väärin on ajatella, että Jumalan valtakunta on vain menneisyydessä. Joskus kauan sitten saattoi toteutua sellaista, jonka voisi liittää Jumalan valtakuntaan, mutta meidän aikanamme sellaista ei tapahdu. Ihmeiden aika on ohi. Kyllä minäkin uskoisin enemmän, jos olisin Jeesuksen nähnyt. Raamatusta löydämme paljon Jumalan suuria tekoja. Niistä on hyvä lukea ja nähdä Jumalan johdatus erilaisissa tilanteissa ja eri ihmisten kohdalla. Olemme raamattupiirien kanssa tutkiskelleet Vanhaa testamenttia. Kerta toisensa jälkeen olemme joutuneet toteamaan, että vaikka tilanteet ja tarinat Vanhassa testamentissa ovat aika erikoisia ja yleensä ihminen jotenkin sotkee asiat edukseen ja vahingokseen, niin Jumalan tahto tapahtuu. Jumala muuttaa asiat oikeaksi ja mielensä mukaiseksi. Se on aivan uskomatonta. Mutta Jumalan teot eivät liity vain menneisyyteen.

Niitä voidaan kokea todeksi myös nyt. Jos tämän kierrämme ja kiellämme, se on epäuskoa. Epäuskohan ei välttämättä kiellä kaikkea, mutta se kieltää olennaisen. Ja olennaista on se, että Jumala on toimiva ja uutta luova, elävä Jumala ja että hän haluaa johtaa meidän elämäämme juuri nyt.

Toinen väärä polku on se, että ainoa kiinnostava asia on lopun odottaminen. Silloin on vaarana kulkea sanan ohi. Ja silloin aletaan hermostuneesti etsiä mielenkiintoisia yksityiskohtia ja salaperäisiä tietoja. Yht'äkkiä Raamatun kiinnostavimmaksi ja tärkeimmäksi kirjaksi muuttuu Johanneksen Ilmestys ja sen tulkinta ja yksityiskohdat nykytodellisuudessa. Aletaan nähdä piruja ja ratsastajia joka paikassa. Ei Jumala meille elämää ole antanut sellaiseen murheeseen, ainkaan kokonaan. Niitä, jotka pettävät tällaisia ihmisiä, heitä on aina ollut. Jeesuksen opetus on selkeä. Älkää lähtekö, älkää juosko perässä. Se ei ole tarpeen. Ei ole tarpeen säntäillä sinne tai tänne – ei johonkin paikkaan tai jonkun ihmisen perässä. Meille on ilmoitettu tarpeellinen, muu ei olekaan tarpeellista.

Jumalan valtakuntaa emme liioin löydä sisimmästämme. Ihminen ei pelastu kaivautumalla yhä syvemmälle itseensä. Meditaatio, itämainen meditaatio etsii kirkastumista sisimmästä. Kristillistäkin meditaatiotakin on, mutta siihen liittyy aina Jumalan, Raamatun, sanan tutkiskelu. Ihmisen sisimmästä itsessään ei löydy valoa, vaikka Jumalan luomia olemmekin. Jeesus on meidän valomme, sulhanen jota odotamme ja jolle oivomme avaa. Ja kuten evankeliumitekstimme yllättävä käänne näyttää, Isäntä alkaakin palvelemaan vastavuoroisesti orjiaan. Roolit vaihtuvat.

Kun Jeesus ei ole näkyvästi meidän keskellämme, miten meidän käy. Jeesus opettaa meitä huomaamaan, että Jumalan valtakunta ei tule mahtavasti, se ei voita vallalla, puhumattakaan väkivallalla. Jumalan valtakunnan eteneminen tapahtuu yksityisessä ihmisessä, hänen sydämessään. Ja Jumalan valtakunnan toteutuminen on sidoksissa Kristukseen, meidän varassamme se ei ole. Tämä on oikeastaan koko adventin sanoma. Evankeliumitekstimme ja monet muutkin tekstit korostavat että Kristus tulee yöllä, syvimmässä yössä, jolloin nukuttaa kaikista eniten. Kuva on hengellinen: maailman yössä aistit turtuvat ja usko on koetuksella. Tavoite hämärtyy ja Isäntää ei enää odotakaan. Näin ei saa olla kristittyjen keskuudessa.

Raamattu opettaa, että Messias tulee toisen kerran, se on kuin salaman leimahdus, joka näkyy taivaan äärestä toiseen. Eräs hlö aikaa sitten, kertoi minulle ystävästään Jerusalemissa. Hän näkee ikkunastaan Getsemanen. He olivat sopineet, että kun Jeesus tulee takaisin, koska he ajattelivat, että Jerusalemiinhan hän tulee, niin tämä Jerusalemissa oleva kaveri soittaa ystäväelleen Suomeen. Pastorina en halunnut lytätä tuota suloista suunnitelmaa aivan kumoon, vaan totesin, että eiköhän siitä tiedetä sitten tuolla Suomessakin. Silloin ei enää kysytä: Kuka hän on? Ei tarvitse. Siksi on tärkeää, että nyt tunnemme hänet omana rakkaana Herrana ja Vapahtajana, joka rakastaa meitä ja joka on lunastanut meidät vapaiksi. Meille riittää, että hän tulee. Meidän ei tarvitse tietää, milloin hän tulee. Tapahtukoon Jumalan tahto.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury